

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

[Data] Nr. [Nr.]
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėjas) ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas).

Sprendimo santrauka¹

Ginčas kilo dėl pareiškėjo reikalavimo įpareigoti banką grąžinti neautorizuotomis lėšų išgryninimo operacijomis prarastas lėšas – 1 500 000,00 HUF (~3 885,77 Eur). Nustatyta, kad pareiškėjas po įtartinio incidento prie bankomato paliko įstrigusią mokėjimo kortelę ir nesiėmė skubių jos saugumo užtikrinimo ar blokavimo priemonių, o jo personalizuoti saugumo duomenys (PIN kodas) buvo suvesti pirmuoju bandymu. Tokie pareiškėjo veiksmai neatitiko šalių sudarytos sutarties nuostatų ir vertintini kaip didelis neatsargumas, dėl kurio jam tenka visi kilę nuostoliai, todėl pareiškėjo reikalavimas atmetamas.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2025 m. vasario 1 d. laikotarpiu nuo 10 val. 21 min iki 10 val. 35 min., naudojantis pareiškėjo mokėjimo kortele (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Kortelė), iš pareiškėjo sąskaitos banke buvo inicijuota dvylika lėšų išgryninimo bankomate mokėjimo operacijų, kurių bendra vertė 1 500 000,00 HUF (~ 3 885,77 Eur) (toliau – mokėjimo operacijos). Visos operacijos įvykdytos sėkmingai, suvedus teisingą Kortelės PIN kodą pirmuoju bandymu.

Banko automatinė apsaugos sistema 2025 m. vasario 1 d. 10 val. 39 min. Kortelę užblokavo, nustačiusi neįprastus atliekamų operacijų požymius.

Pareiškėjas tą pačią dieną 11 val. 33 min. kreipėsi į banką ir nurodė, kad 2025 m. vasario 1 d. po 10:00 val. bandė išsigryninti lėšas bankomate ir susidūrė su nepažįstamu asmeniu, kuris uždengė bankomato kamerą, o kai pareiškėjas bandė išsigryninti lėšas, Kortelė įstrigo bankomate. Pareiškėjas, manydamas, kad Kortelė bankomate bus saugi, o su savimi neturėdamas mobiliojo įrenginio, nusprendė palikti Kortelę ir grįžti į savo gyvenamąją vietą (apie 30 min. kelio). Pareiškėjas teigia, kad tik grįžęs susisieikė su banku tam, kad pareiškėjo Kortelė būtų užblokuota.

Įvertinęs surinktus duomenis, bankas atmetė pareiškėjo prašymus dėl lėšų grąžinimo (angl. *chargeback*), nes operacijos pagal Kortelės leidėjo taisykles negali būti ginčijamos. Taip pat bankas nustatė, kad tiek pareiškėjo pateikti paaiškinimai, tiek objektyvūs duomenys rodo pareiškėjo veiksmų didelį neatsargumą, todėl būtent pareiškėjas yra atsakingas už patirtus nuostolius.

Ginčo reikalavimai

Pareiškėjas prašo įpareigoti banką grąžinti neautorizuotomis lėšų išgryninimo operacijomis prarastas lėšas – 1 500 000,00 HUF (3 885,77 EUR).

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas nurodo, kad mokėjimo operacijos buvo atliktos trečiųjų asmenų be jo sutikimo ir žinios. Pareiškėjo teigimu, PIN kodas galėjo būti užfiksuotas neteisėtai virš bankomato įrengta

¹ Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamą aplinkybę, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

kamera, o jis pats negalėjo nedelsiant užblokuoti Kortelės, nes neturėjo su savimi telefono.

Bankas atsiliepime prašo reikalavimą atmesti. Bankas nurodo, kad mokėjimo operacijos buvo atliktos suvedus teisingą PIN kodą pirmuoju bandymu ir naudojant fizinę Kortelę. Banko vertinimu, pareiškėjas elgėsi itin neatsargiai, nes po kilusių įtarimų dėl susidūrimo su trečiuoju asmeniu paliko Kortelę, nesiėmė jokių skubių priemonių pranešti apie incidentą bankomato valdytojui ar bankui ir kreipėsi į banką tik praėjus pusantros valandos po įvykio. Be to, tikslus PIN kodo suvedimas iškart po incidento rodo, kad pareiškėjas netinkamai saugojo savo personalizuotus saugumo duomenis.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko prižiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimą apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Mokėjimų įstatymas.

Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Jeigu mokėtojo sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją nėra, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neautorizuota (Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 2 dalis).

Pareiškėjo nurodytos aplinkybės, kad mokėjimo operacijos nėra pareiškėjo autorizuotos, bankas atsiliepime neginčija. Bankas teigia, kad mokėjimo operacijos buvo įvykdytos Kortelę fiziškai panaudojus ir suvedus jos PIN kodo slaptažodį, tai rodo, kad pareiškėjo mokėjimo kortelę ir jos PIN kodu naudojosi ne tik pats pareiškėjas, bet ir tretieji asmenys. Banko teigimu, pareiškėjo veiksams yra būdingas didelis neatsargumas, dėl to visi mokėjimo operacijų įvykdymo nuostoliai turėtų tekti pačiam pareiškėjui. Dėl šios priežasties yra akivaizdu, kad mokėjimo operacijų inicijavimas ir patvirtinimas neatitiko paties pareiškėjo valios, nors formaliai (pagal išorinius požymius) ir sutapo su pareiškėjo ir banko sutarta sutikimo atlikti mokėjimo operaciją davimo forma ir tvarka. Atsižvelgdamas į tai, Lietuvos bankas daro išvadą, kad mokėjimo operacijos, atliktos nesant pareiškėjo valios ir neišreiškus valinių veiksmų patvirtinti mokėjimo operacijas, laikytinos neautorizuotomis.

*Siekiant išspręsti tarp pareiškėjo ir banko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar **bankas, atsisakydamas grąžinti pareiškėjui mokėjimo operacijų lėšas, pagrįstai rėmėsi Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalimi.***

Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokėtojui tenka visi dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai, jeigu jis juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdęs vienos ar kelių šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytų pareigų.

Mokėjimų įstatymo 34 straipsnis nustato mokėtojo pareigą naudotis jam išduota mokėjimo priemone pagal jos išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas, o sužinojus apie jos praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą jos naudojimą, nedelsiant apie tai pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui arba jo nurodytam subjektui (Mokėjimų įstatymo 34 straipsnio 1 dalis), taip pat pareigą, gavus mokėjimo priemonę, imtis veiksmų, kad būtų apsaugoti personalizuoti saugumo duomenys (Mokėjimų įstatymo 34 straipsnio 2 dalis).

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas savo praktikoje yra konstatavęs, jog įstatyme nustatyta

tokia mokėtojo paslaugų teikėjo atsakomybės už neautorizuotą mokėjimą sistema, pagal kurią mokėtojas turi teisę į neautorizuotos operacijos sumos sugrąžinimą, o mokėtojo paslaugos teikėjas turi pareigą ją sugrąžinti, išskyrus atvejus, jei nustatoma, kad: 1) mokėtojas veikia nesąžiningai; 2) mokėtojas tyčia ar dėl didelio neatsargumo pažeidžia vieną ar kelias Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje nustatytas mokėtojo pareigas, susijusias su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis. Nurodyta mokėtojo paslaugų teikėjo atsakomybės už neautorizuotą mokėjimą sistema reiškia griežtąją mokėtojo paslaugų teikėjo atsakomybę už atliktas neautorizuotas mokėjimo operacijas, t. y. atsakomybę be kaltės. Kita vertus, mokėtojo paslaugų teikėjo atsakomybė be kaltės neeliminuoja paties mokėtojo pareigos elgtis rūpestingai ir atsakingai. Todėl tuo atveju, jei mokėtojas elgiasi nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo pažeidžia įstatyme jam nustatytas pareigas, paslaugos teikėjas yra atleidžiamas nuo atsakomybės. Ne bet kokių mokėtojo pareigų nevykdymas yra pagrindas atleisti mokėtojo paslaugos teikėją nuo atsakomybės, o būtent Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje nustatytų mokėtojo pareigų, kurios susijusios su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis, be to, paprastas mokėtojo neatsargumas nėra laikomas mokėtojo paslaugos teikėjo atleidimo nuo atsakomybės sąlyga².

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra išaiškinęs, kad didelis neatsargumas pasireiškia neprotingu arba išskirtiniu rūpestingumo nebuvimu, kai asmuo nėra tiek rūpestingas, kiek akivaizdžiai būtina esamomis aplinkybėmis³. Didelis mokėtojo neatsargumas gali būti konstatuojamas tik tuomet, jei mokėtojas elgėsi labai nerūpestingai. Kad mokėtojas elgėsi labai nerūpestingai, turi įrodyti mokėjimo paslaugų teikėjas, pateikdamas konkrečius tokį elgesį pagrindžiančius įrodymus. Ši įrodinėjimo našta negali būti perkelta mokėtojui⁴.

Dėl mokėtojo neatsargumo laipsnio vertinimo, pagrindinių jo kriterijų ir glaudaus ryšio su ginčo byloje nustatytų individualių specifinių aplinkybių visuma Lietuvos bankas yra ne kartą plačiau pasisakęs savo ginčų nagrinėjimo praktikoje⁵, todėl šiame sprendime bus pasisakoma tik šiai konkrečiai ginčo bylai aktualiais aspektais.

Banko ir pareiškėjo santykius reglamentuojančiose banko Privatiems klientams taikomose sąlygose (toliau – Sąlygos) nustatyta, kad „Mokėjimo paslaugų vartotojas, gavęs mokėjimo priemonę, privalo imtis veiksmų, kad būtų apsaugoti personalizuoti saugumo duomenys“. Minėtų Sąlygų 9 punkte įtvirtinta, kad *„Mes darome viską, kas įmanoma, kad jūsų pinigai būtų saugūs. Prašome jūsų daryti tą patį ir saugoti savo saugumo duomenis bei „Revolut“ kortelę. Tai reiškia, kad neturėtumėte laikyti savo saugumo duomenų šalia „Revolut“ kortelės ir turėtumėte juos užmaskuoti arba apsaugoti, jei juos užsirašote arba saugote. Nesidalykite savo saugumo duomenimis su niekuo, išskyrus atviros bankininkystė teikėją arba trečiąją šalį, kuri veikia pagal reguliavimo reikalavimus. Daugiau informacijos apie atviros bankininkystės teikėjus ir trečiąsias šalis pateikiame šių sąlygų 10 skyriuje. [...] Jei jūsų „Revolut“ kortelė buvo prarasta ar pavogta arba, jei jūsų „Revolut“ kortelė ar saugumo informacija kažkas galėjo pasinaudoti be jūsų leidimo, susisiekite su mumis per „Revolut“ programėlę. Jei galite, turėtumėte nedelsdami „Revolut“ kortelę užblokuoti naudodami „Revolut“ programėlę arba paskambindami toliau nurodytu automatizuotu numeriu. Jei vėliau suprasite, kad visgi nėra pavojaus jūsų „Revolut“ kortelės saugumui, galėsite ją atblokuoti.“*⁶

Įvertinus pirmiau minėtą teisinį reglamentavimą, sprendžiant, ar banko atsisakymas grąžinti pareiškėjui mokėjimo operacijų sumą laikytinas pagrįstu, būtina įvertinti, ar pareiškėjo elgesys, perduodant savo Kortelę bei atskleidžiant tretiesiems asmenims personalizuotus Kortelės saugumo duomenis, vertintinas kaip didelis neatsargumas, dėl kurio su mokėjimo operacijų įvykdymu atsiradę nuostoliai, kaip nustatyta Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje, tektų pačiam pareiškėjui⁷.

Bankas mano, kad nuostolius dėl mokėjimo operacijų pareiškėjas patyrė dėl savo didelio neatsargumo, t. y. Kortelė buvo palikta bankomate be priežiūros, perduotas Kortelės PIN kodas, o bankui apie prarastą Kortelę pranešta tik jau po mokėjimo operacijų atlikimo.⁸

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2023 m. rugsėjo 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-182-1075/2023, 44 punktas.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. balandžio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-180-378/2017.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2023 m. rugsėjo 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-182-1075/2023, 82 punktas.

⁵ Pavyzdžiui, ginčo byla Nr. 2022-02496.

⁶ <https://www.revolut.com/en-DE/legal/terms/>.

⁷ Duomenų, kad nagrinėjamu atveju pareiškėja galėjo veikti nesąžiningai arba tyčia, nėra, todėl galimas mokėtojo sukčiavimas, kaip pagrindas atleisti mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėją nuo pareigos atlyginti mokėtojui nuostolius dėl neautorizuotos mokėjimo operacijos įvykdymo, šiame sprendime atskirai nebus plačiau analizuojamas.

⁸ Iš pareiškėjos pateikto susirašinėjimo, akivaizdu, kad pareiškėjos partneris ne kartą prašė papildyti Kortelę, kad galėtų

Banko sprendimas nekompensuoti pareiškėjo nuostolių dėl mokėjimų operacijų įvykdymo galėtų būti vertinamas kaip pagrįstas tik tada, jeigu būtų įrodyta, kad pareiškėjas, atlikdamas visus veiksmus, t. y. nors ir pastebėjo neįprastą trečiųjų asmenų veiklą prie bankomato, įdėjo Kortelę į jį ir jai užstrigus paliko ją bankomate, tokiais savo veiksmais leido tretiesiems asmenims pasisavinti Kortelę ir inicijuoti bei patvirtinti mokėjimo operacijas, t. y. elgėsi itin aplaidžiai – buvo labai neatsargus.

Remiantis pirmiau nurodytomis Mokėjimų įstatymo 34 straipsnio ir Sąlygų nuostatomis, darytina išvada, kad banko pareiškėjui išduotos mokėjimo priemonės ir jos duomenų naudojimas pagal tikslingą paskirtį bei duomenų saugumo užtikrinimas yra viena iš pagrindinių pareiškėjo, kaip mokėjimo priemonės turėtojo, pareigų. Būtent šios pareigos vykdymas ir (ar) nevykdymas turi esminės reikšmės sprendžiant tarp šalių kilusį ginčą. Manytina, kad pareiškėjo elgesys galėtų būti laikomas itin neatsargiu, jei būtų nustatyta, kad pareiškėjas nesiėmė adekvačių veiksmų ir (arba) nesusilaikė nuo tam tikrų veiksmų, kad užtikrintų pirmiau nurodytos pareigos tinkamą vykdymą.

Lietuvos bankas, siekdamas nustatyti, ar pareiškėjo elgesys šiuo atveju gali būti laikomas dideliu neatsargumu, vertino jo elgesį atliekant visus veiksmus, t. y. pastebėjus trečiųjų asmenų netinkamą elgesį su bankomato vaizdo kamera, vis tiek toliau naudotasi bankomatu ir galiausiai net bankomate užstrigusi Kortelė buvo palikta jame be jokių papildomų veiksmų. Be to, visų mokėjimo operacijų metu Kortelės PIN kodas buvo suvestas iš pirmo karto, o pareiškėjas į banką kreipėsi gerokai vėliau po atliktų mokėjimo operacijų.

Vertinant, ar toks pareiškėjo elgesys gali būti laikomas kaip labai neatsargus, t. y. toks elgesys, dėl kurio mokėjimo priemonės turėtojo veiksmai iš esmės skiriasi nuo atsargaus elgesio reikalavimų, pažymėtina, kad personalizuoti saugos duomenys, įskaitant ir mokėjimo kortelę bei jos PIN kodo slaptažodį, yra skirti turėti ir naudoti tik mokėjimo priemonės savininkui, o mokėjimo priemonės savininkas turi pareigą saugoti šių duomenų konfidencialumą bei nepalikti jų be priežiūros. Nors pats pareiškėjas teigia pastebėjęs, kad tretieji asmenys atliko galimai netinkamus veiksmus bankomate, tačiau vis tiek bankomatu naudojosi ir net paliko bankomate įstrigusią Kortelę. Lietuvos banko vertinimu, pareiškėjas turėjo ir galėjo suprasti, kad tokiais savo veiksmais ne tik šiurkščiai pažeidžia savo pareigą saugoti jam išduotos mokėjimo priemonės ir jos duomenų konfidencialumą. Pareiškėjui turėjo būti akivaizdu, kad dėl tokių veiksmų (naudojimas nesaugiu bankomatu) tretieji asmenys gali sužinoti Kortelės PIN kodą ir jį pasinaudoti. Be to, pagal šalių sudarytos sutarties sąlygas, pareiškėjas privalėjo nedelsdamas pranešti apie Kortelės praradimą, tačiau iš pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėjas nesiėmė sutartyje nustatytų veiksmų ir neatliko savo pareigos banką tinkamai informuoti apie Kortelės praradimą, nors jį pastebėjo iš karto. Iš ginčo byloje esančių duomenų matyti, kad pareiškėjas banką apie Kortelės praradimą informavo praėjus pusantros valandos nuo Kortelės praradimo, t. y. jau po visų mokėjimo operacijų patvirtinimo, todėl bankas neturėjo galimybės tinkamai reaguoti ir dar iki mokėjimo operacijų įvykdymo užblokuoti kortelę.

Lietuvos banko vertinimu, toks pareiškėjo elgesys gali būti pripažintas kaip elgesys, iš esmės besiskiriantis nuo atsargaus elgesio reikalavimų, tai lėmė, kad pareiškėjas prarado savo mokėjimo priemonę ir tretieji asmenys turėjo galimybę ją pasinaudoti.

Svarbu pažymėti, kad, banko Lietuvos bankui pateiktais duomenimis, bankas prevenciškai dėjo pastangas tam, kad pareiškėjas būtų supažindinta su sukčiavimo elektroninėje erdvėje rizikomis bei tapatybės patvirtinimo priemonės saugaus naudojimo, jos personalizuotų saugumo žymenų suvedimo ir atskleidimo reikšme bei teisinėmis pasekmėmis.

Taigi, įvertinus ginčo byloje turimus duomenis ir ginčo šalių paaiškinimus apie mokėjimo operacijų įvykdymo aplinkybes, galima teigti, kad pareiškėjas mokėjimo priemone naudojosi nesilaikydamas mokėjimo priemonės išdavimą ir naudojimą reglamentuojančių sąlygų ir neįvykdė Mokėjimų įstatymo 34 straipsnyje reglamentuojamų mokėjimo paslaugų vartotojo, turinčio teisę naudotis mokėjimo priemone, pareigų.

Visų ginčo byloje nustatytų aplinkybių kontekste galima daryti išvadą, kad pareiškėjo veiksmai, dėl kurių jis prarado mokėjimo priemonę, pasireiškė dideliu neatsargumu, dėl to yra pagrindas taikyti Mokėjimų įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą nuostolių paskirstymo tvarką.

Išvada

Nenustačius pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimo bankui dėl mokėjimo operacijų sumos grąžinimo (atlyginimo), pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

įsigyti prekes ir paslaugas, prašė patvirtinti, koks yra sąskaitos likutis, o pareiškėjui šiuos veiksmus atlikus, buvo inicijuojamos mokėjimo operacijos.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį⁹.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

⁹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.